

(117)

Ermita a Fontan, 27 divoures.

Maria meua ben meua: T'extraigaria rebre una carta extraordinària. Avui plou i com que ahir em portarem dues castetes, i una d'elles interessant no vull esperar a dimanche per assebutar-me a la meua estimada. La coneixes?

Doncs bé. L'una era la terra estimada del dimarts i l'altra de Marsella. No te l'incluc perquè incloué l'original o bé una còpia de les declaracions del ministre de Mèxic aci França. Ja veuràs les declaracions, són excel·lents. Dintre pocs dies, segurament que oficialment estarem sota la protecció de Mèxic i parla que se'us donarà una documentació per a seguir aquí. Ja ho llegiràs. La carta contestació de la meua es de Echeorga. Molt atenta. Que no l'escriguis més que em t'india al corrent de les notícies que puguen t'indre un interès.

Li demanava notícies de la tia i em deia que
quedà en crec. Que rebé els papers i els curiosa
y está ben impresionat. Fa et deia, aliv que
aquell xicot havia vist la llista i no vaig pas
dels darrers. Fixo vol deí que tan aviat co-
mencin a arreglar els papers seran dels pri-
mers. No ho creus tu així? Esperem un dia,
més. Tan aviat rebé els papers, segons el que
diguin t'escriviré i veuré si es millor retrobar-
nos a Montauban o que viuguis aci. Tot depen-
drà si marquem o no lloc d'eurbarc o una
localitat determinada per a que anem allí. Si
for això últim, cap allí s'ha dit.

Si, neneta meua, les cosa, vau arreglant-
se poc a poc. En la teua estás un xic pessimista
Aquesta no et portarà l'optimisme perquè ja et
deia que ni havia escrit en Ramon i en Manuel
que són ja una garantia més, sinó hagués do-

mat. senyals de vida en Martinej. Pel que he
pogut veure li ha interès per nosaltres. Segurament
que la tria de d'allà s'hauria preocupat no poe.
Val més pessetes que lletja és, no Maria del meu
cor?

I ara que em dius del meu regal? Fes-te
te la corretjota aquella i compra't un tros de
cinta i sucara podries llevar-lo una mica. Male
sot es d'home. Saps a qui l'he comprat? A
un arxelià que viujui a treballar amb nosaltres.
Arribà el diroble i manà al dilluns se'guent.
Volia fer cuartos i me'n demanava 150 francs.
Jo li'n vaig prometre 50 i vaig quedar pasat
quan me'l tinà pels monros. Ja estava disposat
a arribar als 100. Tot per donar-te una aleprie
a tu. Ha sortit baratet car és un rellotje no
dolent se'gurs un xicot que li entèn i ho fet de
rellotjer. El teu Pepe ja te'n compraria un de

Surten i la circumdàncie l'enviaré
dumenge. Acabo de veure la terra
amb les cartes de Mèxic. Salut!
millor però, ja està bé no, de moment Maria nam?

Estàs molt guapeta en les dues fotos. La que dorms
i la mij desperta. Daptes fins la que està ben de
vetellada que és la que ens farem els dos. D'ací
rà se que de moment no te'n he curat. L'any
ens retrata i no ens ha parlat ja nos del assumpte.
Tan aviat com ens retrobem ens farem retra-
tar, ni que sigui al minuto i enviarem una foto
a Vilanova que pel que diuen Francesc desitjos de veure
re'ls novament junts. Ja la farem i aviat, ja ho
venràs com no m'equivoco.

Neueta nova, pleje que me'n saig a fer el dinar.
Aquests dies ens fotem a no poder més. No guanyem
res i cal menjar. Que hi farem no? Ja s'acaba
i prenem paciència. Dumenge t'explicaré, si fa
bon temps treballarem, car són dos dies de festa
i el temps segueix igual

Salutacions. Peton als seus.

Un fort peto i l'estimació del sempre teu
Pepo